

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

Apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet
Inscrisă în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67—1943.

Organ al Asociațiunii „Astra”

Redactor responsabil: **Nic. Nicoară-Dobârceanu**

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A
Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

Solidaritate

Solidaritatea e virtutea sufletească și națională care ne poruncește: „Toți pentru unul și unul pentru toți”. Istoria ne este martoră, că în vremuri grele neamul românesc a dat dovadă totdeauna de această virtute. În ceasuri de grea încercare am mers cu toții pe-un singur drum, am ascultat de o singură poruncă a sufletului românesc, aceea de a urma steagul țării. Când goarna primejdiilor mari a sunat au încetat pismele, vrajba, neînțelegerile dintre frați și ne-am supus aceleiași comande. În vremuri grele românii n'au avut vânzători și trădători. Și așa se și explică cum noi, un popor mic, am putut birui toate primejdiile: am fost „Toți pentru unul și unul pentru toți”, am fost solidari.

Dar solidaritatea nu este numai o virtute, o putere națională pentru vremuri grele și tulburi, ci și pentru vremuri luminoase de pace. Și în pace, ca adevărate rudenii de sânge ce suntem, trebuie să fim solidari. Să nu ne pismuim, să nu ne dușmănim, să nu încercăm a ne face rău și pagube unii altora, să nu ne desbinăm în cete potrivnice de luptă, ci să mergem cu tărie pe același drum al frăției și al ajutorului împrumutat.

Ca cetățeni ai României libere, ai Patriei comune, trebuie să ne între gândul în cap și din cap să ni se coboare în inimă: că avem cu toții unul și același interes ca țara noastră să fie puternică, legiuită, cinstită cârmuită: ca toți să ne facem datoria și să fim supuși legilor. Pentru că binele unuia e binele tuturor și binele Țării și al neamului e al fiecăruia din noi. Nu mai suntem în slujba streinilor, nu mai muncim pentru ei, ci pentru noi, orice am lucra. Fiecare om mai luminat, sau mai cinstit, mai harnic, mai avut sau mai cruțător, întărește neamul întreg și pe fiecare din noi. Așa cum într'un lanț de fier, fiecare verigă, fiecare ochiu, cu cât e mai tare și mai neros, cu atât contribuie mai mult la tăria lanțului întreg.

Adevărul acesta încă n'a luminat destul de mult și n'a coborât destul de adânc în sufletul cetățenilor români în vreme de pace. Și pentru a ajunge un popor tare și în vreme de pace, e neapărat de lipsă să trăim din el...

Douăzeci de ani de unire ne-am tot plâns că aveau țării merg toate în mâinile străinilor, că din venitul muncii românești optzeci la sută îl iau străinii, nu românii. Dar nu ne-am gândit că prin solidaritate am fi putut opri această nenorocire reală. Dacă în douăzeci de ani nici un român n'ar fi intrat în nicio prăvălie străină, nu ar fi vândut nimic la străini, nu ar fi mers la doctori, advocați bănci străine, ci ar fi cumpărat numai dela români, ar fi vândut numai românilor, — bogăția și venitul Țării ar fi rămas al nostru, și străinii nu s'ar fi îmbogățit pe spinarea noastră.

Indemnul la solidaritatea națională nu-i o vorbă deșartă, ci o poruncă grea a sângelui românesc, care trebuie să ne călăuzească cu orice preț în viitor: Nici să nu ne pismuim, nici să ne dușmănim în vreme de pace și să ne împărțim în cete vrăjmașe, ci să lucrăm conștiinți toți pentru unul și unul pentru toți. Numai așa românismul va ajunge biruitor și în vreme de pace, nu numai în vreme de războiu.

Inlănțuirea generațiilor

Generație se numește un rând de oameni care vine după alt rând de oameni: moșii fac un rând de oameni, o generație; părinții altă generație, copiii, a treia, nepoții, a patra, și așa mai departe.

Un neam este o înlănțuire continuă și nesfârșită de generații. În nici un răstimp al curgerii sale prin istorie un neam nu-i alcătuit numai din bătrâni, sau numai din bărbați, sau numai din tineri ori copii. Între marginile alor optzeci de ani, de-o pildă, în aceeași țară, în același popor, trăesc oameni dela copilul de-o zi până la moșneagul de optzeci de ani.

Asta e așa de când e lumea, și știm că nu numai la oameni, ci la toate viețuitoarele: lângă vacă e vițelul, lângă oaie e mielul, lângă copacul bătrân crește lujerul tinăr. Aceasta este rânduiala firii și a vieții, așa cum a lăsat-o Dumnezeu. Numai la unele seminții sălbatice, și la unele animale răpitoare se mai întâmplă ca bătrânii neputincioși când nu mai pot lucra să fie uciși pentru a nu mai mânca în zadar, iar unele fiară sfâșie pe bătrânii lor și-i mănâncă.

Lucruri și legi ale vieții care de când e lumea curg la fel, nu pot fi înlăturate sau schimbate fără mare primejdie a vieții. Rândurile de oameni, care vin unul după altul, generațiile, nu-s lăsate de Dumnezeu să se dușmănească și să se mănânce împreună, ci să se ajute împrumutat în viața unui neam. Fiecare generație are un rost în sânul neamului, ca și fiecare mădular în trupul omului. Bătrânii cu sfaturile înțelepciunii câștigate în viață; bărbații cu munca încordată pentru traiul zilnic, tinerii cu vigoarea lor nouă în lupta vieții, copiii cu bucuria și lumina ce strecoară în sufletul părinților, cu ascultarea și învățătura cu pregătirea pentru viață.

În orice vremuri ar trăi, în pace sau în război, în ori ce vârstă a istoriei sale, un neam e numai

atunci întreg, sănătos și puternic, când are bătrâni cumiști, bărbați harnici, tineri însuflețiți și curagioși, copii ascultători.

În vremile mai nouă în unele țări, și într-o măsură oarecare și la noi, unii au încercat să strice această lege a vieții sănătoase a unui popor, deslănțuind o luptă între generații, între rândurile de oameni, și apriat între tineri și bătrâni. Tineretul din unele țări a hotărât că bătrânii, — și încă ce bătrâni? de pe la cincizeci de ani începând — trebuie dați la o parte, să nu mai aibă nici un lucru și nici o treabă în sânul neamului, și în locul lor să intre numai tineret. Și încă ce tineret? Uneori și tineri sub douăzeci de ani.

S'au făcut încercări să nu mai fie lăsat copacul să crească și să-și dea roadele până la bătrânețe, ci să fie tăiat sau dat la oparte, pentru a lăsa loc tinerelor vlăstare.

Rătăcirii ale minții de după războiul trecut, au încercat să facă spărtură în înlănțuirea generațiilor. Tineretul n'a mai avut răbdare să crească și să se pregătească pentru lupta vieții, ci a râvnit prea de vreme să ia el conducerea țărilor.

E cunoscută povestea românească a țării fără bătrâni, care era pe marginea prăpastiei fiindcă un dușman puternic a pus pe conducătorii ei să deslege niște gâcitori încalcite, și nu puteau, până s'a mai aflat un moșneag ascuns de moarte, și i-a scăpat el, deslegând gâcitorile.

Povestea-i poevste, dar ca toate poveștile își are tâlcul ei luat de români din înțelepciunea vieții.

Încercările nefirești de a face gol între generații, între rândurile de oameni, n'au putut aduce decât nenorociri peste țări și lume, cum au și adus. Căci numai nebunul încearcă să frângă legea firii și a lui Dumnezeu.

Schimbări la față în Italia

La sfârșitul săptămânii trecute, în Italia s'au produs simțitoare schimbări lăuntrice, care au avut un larg răsunet în toată lume. O telegramă dată în cursul zilei de Duminică, 25 Iulie a. c., anunță printre altele, că Ducele Benito Mussolini și-a dat demisia din funcția de șef al statului și guvernului fascist al Italiei, demisie care a fost primită de M. S. Regele Împărat Victor Emanoil. Telegrama mai vestește că în locul Ducelui Mussolini, Regele Italiei a încredințat cu formarea noului guvern și cu conducerea destinelor țării pe Mareșalul Pietro Badoglio.

După săvârșirea acestui act de guvernământ, M. S. Regele Împărat a dat țării o așa zisă proclamație, prin care vestește, că preluând comanda forțelor armate, povățuește pe toți fiii Italiei să-și reia locul datoriei, credinței și luptei și fiecare italian să se închine în fața gravei rani, care sfâșie pământul sfânt al patriei italiene.

În același timp a dat o proclamație și Mareșalul Badoglio, noul șef al statului, care, după ce anunță că a preluat comanda militară a țării pentru a continua războiul, cere poporului să facă zid în jurul Regelui.

Cine este noul șef

În războiul mondial Mareșalul Badoglio, după o însărcinare pe lângă armata a 2-a a avut comanda corpurilor 2 și 27. În toamna anului 1917 a fost numit subșef al Marelui Stat Major.

După armistițiul Mareșalul Badoglio care în 1919, a devenit senator, a fost comisarul guvernului la Veneția Iuliana și trimis extraordinar în România și America de Nord și ambasador în Brazilia. În anul 1925, an în care a fost ridicat la rangul de Mareșal, a preluat postul de șef al Statului Major general al Armatei și apoi a fost numit șef al Statului Major al forțelor italiene. Între 1928—1933 a deținut funcțiunea de guvernator al Libiei. În calitate de comandant suprem în Africa orientală el a cucerit în timp de cinci luni Etiopia, (Abisinia) devenind vice-regele ei.

Mareșalul Badoglio, care după războiul mondial a căpătat titlul de Marchiz de Sabatino a fost numit, după cucerirea Etiopiei, Duce de Addis-Abeba.

La 6 Decembrie 1940, s'a retras din postul său de șef al Statului Major al forțelor armate italiene.

Mareșalul Badoglio este cavaler al Ordinului „Annunciata” cea mai înaltă răsplătire pe care o poate da suveranul Italiei.

Pe urmele Domnului

Cei îndrăciți

Din istorisirile Sf. Evanghelii se vede limpede că Mântuitorul a vindecat adeseori oameni îndrăciți, adică stăpâniți de duh necurat. Sunt mulți oameni cari nu cred însă în existența îngerilor buni, nici a celor răi, sau a diavolilor, cum nu cred nici în existența sufletului omenesc. Aceștia spun că istorisirile evanghelice în legătură cu scoaterea duhurilor rele din oameni sunt povești, sau că îndrăciții n'au fost decât oameni bolnavi de boala care se numește epilepsie (stropșeală, călcătură). În scurgerea veacurilor creștine au fost destui oameni, dintre necredincioși, mai ales cei ce se țin învățați, cari au negat minunile Mântuitorului, spre pierderea sufletului lor.

Dar istorisirile Evangheliei nu sunt povești, ci toate fapte într'adevăr petrecute sub ochii apostolilor, și a altor mii de oameni cari îl însoțeau pe Domnul Isus pretutindenea. În Evanghelia de azi Sf. Mateiu, care a fost apostol și prezent la alungarea dracilor din cei doi nenorociți în turma porcilor, nu face decât să spună ce a văzut cu ochii lui și a auzit cu urechile.

Diavolii din cei doi oameni îl recunosc pe Isus ca fiu al lui Dumnezeu, se cutremură de groază și strigă, — prin gura celor doi îndrăciți: „Ce este nouă și fie, Isuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit mai înainte de vreme să ne muncești pe noi?“ Ei spun „înainte de vreme“, pentru că după voința lui Dumnezeu ei pot lucra răul în lume până la judecata din urmă și învierea morților, când vor fi legați în iad pentru vecinicie.

Toată mulțimea din jurul Mântuitorului, aude cuvintele acestea, ca și rugămintea dracilor de ale porunci Isus să intre în turma porcilor. Dacă-i scoate din cei doi nenorociți. Și toată lumea vede cum, îngăduindu-le Domnul să intre în porci, toată turma sare în mare și se înneacă.

Această alungare a duhurilor rele din cei doi oameni în turma porcilor a fost par'că anume făcută împotriva celor ce nu cred în duhuri rele, și în puțința lor de a pune stăpânire pe oameni. Mii de inși au fost martori cum s'a petrecut minunea.

Ingroziiți, oamenii din cetate ai căror au fost porcii, îl roagă pe Mântuitorul să părăsească ținuturile lor.

E limpede că n'a putut fi vorba de cutare boală, ca epilepsia bunăoară, ci de alungarea duhurilor rele din cei doi oameni.

Mântuitorul, ca Dumnezeu adevăat, a dovedit că are putere și asupra diavolilor. O recunosc aceasta înșiși diavolii. E fapt istoric că pe vremea Mântuitorului și înainte de venirea Lui în lume, erau cu mult mai mulți îndrăciți între oameni decât azi. Totuși și azi se întâmplă, mai rar, ca vr'un mare păcătos să fie stăpânit de diavolul, în mod real, adică cu adevărat, și nu numai urmând sfaturile duhului rău.

Căci oamenii „indrăciți“, se curăță și aceia cari nu au pe însuși diavolul în ei, ci sunt numai robiți sfaturilor și poruncilor lui. De câteori nu auzim spunându-se: „Ce om îndrăciț“. „Ce femeie îndrăciță“. Aceasta în înțelesul că astfel de oameni, abătându-se cu totul dela poruncile lui Dumnezeu, asculta numai de îndemmurile rele ale firii lor și ale diavolului, sunt dușmanii ori căruia lucru bun, îl strică unde numai pot, și opresc și pe alții să facă bine. Ei învrăjbesc pe toți cei din jurul lor, și nu se simt bine decât când pot face rău altuia.

În înțelesul acesta sunt nu numai oameni „indrăciți“, ci și popoare „indrăcițe“, care ar face tot rău altor neamuri, și nu se bucură decât când văd că altora le merge rău... Cunoaștem și noi astfel de popoare în jurul nostru... Dar ele nu vor putea birui până la urmă...

Părintele Ion

Calendarul săptămânii Luna August

Dum. 7-a după Rusalii, gl. 6. v. 7		VREMEA
Luni	2 Ad. moașt. S. Stef.	după calendarul de 150 de ani)
Marți	3 Cuv. Păr. Isachie	
Mierc.	4 M. 7 Coc. din Efes	
Joi	5 Muc. Eusignie	Dela 1-5 bine, la fine amestecat. 7-11 ploaie 12
Vineri	6 (+) Sch. la față	22 bine, 23-24 nor cu soare, 25-29 bine, 30-31 nor cu ceață.
Sâmb.	7 Cuv. M. Domejtie	
Duminică	8 Muc. Emilian	
Dum. 8-a după Rusalii, gl. 7. v. 8.		

Despre „Cartea bună

Despre rostul pe care îl are în viața omenească iscodirea aceasta numită „carte“ s'a scris mult. S'a vorbit de multe ori despre cărțile cele „rele“ și despre cărțile cele „bune“. Dar aceasta nu pentru că ele ar fi în sine bune sau rele, ci pentru că pe albul răbdător al hârtiei se aștern și gânduri de oameni buni, și gânduri de oameni răi și fără frică de Dumnezeu. Eu în aceste rânduri nu vă voi vorbi despre deosebirea dintre cartea bună și cea rea ci despre altceva. Vă voi vorbi despre puterea pe care o are cartea bună asupra sufletului omenesc, pornind dela o carte bună care a avut un rol hotărîtor în viața mea.

Da, iubii cetitori, sunt prin librării, prin biblioteci și prin casele oamenilor, cărți necitite, cărți care poartă însă ascunsă în ele o comoară nebănuită nu numai de gânduri și simțiri alese, ci și de îndemnuri care au puterea de a călăuzi omul în viață. Cel ce vă scrie aceste rânduri, cu dragoste de preot, a avut și el în viața lui, o astfel de „călăuză“, o astfel de carte bună cu rol hotărîtor. Este vorba de o carte scrisă de marele nostru scriitor ardelean Părintele Ion Agârbiceanu, intitulată „Legea minții“. Subsemnatul am citit această carte la o răsruce a vieții, după ce mi-am luat bacalaureatul, stam în fața mai multor drumuri. Nu știam ce să aleg: chemarea spre muzică, spre scris sau spre o slujbă „rentabilă“. Dar după ce am citit „Legea minții“ și m'am înduioșat de frumusețea sufletului preotesc, așa cum e descris acolo, mi-am zis: O, ce frumos e să fi preot. Și mi-am ales un drum la care nu mă gândisem niciodată, drumul preotiei, care toate le împacă, numai și numai pentru că mi-a căzut în mână o „carte bună“.

Dacă vrajba lumii nu ți-a pângărit încă sufletul, dacă mai ai ceva bun în tine, un dor de lumină, iubite cetitor nu mai sta la îndoială. Du-te la cei ce cunosc, chiar dacă ei nu sunt oameni buni și întreabă-i să-ți spună dacă nu din inimă, cel puțin din știința lor care este cartea cea bună, unde o poți afla, și citește-o căci uneori cartea bună te învață să fi om.

Pr. Ion Opris

Copilul sugar bolnav

Copilul de sân nu plânge dacă e sănătos și dacă îngrijirile ce i se dau sunt așa cum trebuie ele să fie. Când plânge copilul trebuie căutat dacă scutecile lui nu sunt ude, dacă nu e prea strâns legat, dacă nu a făcut vre-o opăreală care îl doare, sau dacă nu e ceva în jurul lui care îl supără și îl obsește. Plânsul lui arată o suferință ce trebuie înțeleasă și căutată, dovedind că e nevoie să fie văzut de un medic sau măcar de o moașă ori soră de ocrotire.

Când copilul are fierbințeală, vărsătură sau diaree verde, înseamnă că el este serios bolnav. În cazul acesta cel dintâi lucru pe care trebuie să-l facă mama, este să oprească atât suptul cât și orice altă hrană. În schimb trebuie să-i dea, din sfert în sfert de oră, câte o linguriță de apă, fiartă în clocot și răcită; după aceasta fără întârziere copilul trebuie dus la medic.

Când apar pe corpul copilului bube sau altfel de pete, înseamnă că hrana lui nu e potrivită și ar putea să se îmbolnăvească mai rău; medicul singur va putea să hotărască ce fel de alimentație, trebuie dată pe viitor.

Când copilul doarme cu gura deschisă și respiră greu în somn, se poate să aibă în nas sau în fundul gâtului crescături de carne, ce trebuiesc scoase de către medicul specialist. Aceste crescături fac pe copii să crească greu, să rămână întârziati la minte și să prindă ușor toate bolile provenite din răceală.

Când copilul are fierbințeală mari și îi apar pe corp

Din sfaturile doctorului Josif

Viermii mațelor

În mațele omului trăesc trei feluri de viermi și anume: tenia sau limbricul mare, panglica, limbricul cordelat, ascandele sau limbricii obișnuiți și oxuri viermiculari numiți de popor strânși sau viermușori. Să-i luăm pe rând!

Tenia sau panglica este de trei feluri și intră în corpul omului prin carnea dela porci ori vitele cari sufer de ladriere sau măzeriche. Se capătă deci dela carnea de porc ori de vită crudă, afumată ori pasrtamă, scurt, nefiartă ori nefriptă îndeajuns și care carne provine dela porci ori vite bolnave. Se mai capătă și încă foarte des, dela oameni bolnavi de panglică prin ouăle de panglică trecute în mațele omului sănătos și prefăcute acolo în tenie.

Panglica este de culoare albă-gălbue, are un cap foarte subțire, cât gămălia unui ac, un corp lung de 3—12 metri, compus din inele mici și numeroase, cari spre coadă devin tot mai dese și mai subțiri.

Mulți dintre cei ce suferă de panglică nu au nici un fel de durere ori tulburare și se miră singur când văd că din când în când leapădă bucățele prin scaun. Alții au însă o mulțime de semne cari sunt bine dacă le cunoaștem. Unii bolnavi se plâng de dureri în pantece și mai ales după ce au mâncat lucruri piprate, sărate, ceapă ori usturoi, alții se plâng de greutate și apăsare în capul pieptului și spun că simt un ghem ori gomoloț cari li se pare că se mișcă din loc în loc.

Adeseori aceste turburări se potolească dacă cel bolnav întrebuițează lapte dulce, ouă ori unt de lemn, iar alte ori bolnavii se plâng de greață ori vărsături mai ales dimineața pe nemâncate. Unii sunt cuprinși de foame de lup, iar la alții mai ales dimineața, adeseori li se umplu gura cu apă.

În afară de aceasta mai găsim la aceștia și o mulțime de turburări nervoase cum sunt: mâncărime la nas și la șezut, dureri de cap, amețeli, sughițuri ori bătăi de inimă. Pe mulți cu timpul îi slăbește foarte tare aceste suferințe și ajung anemici (săraci de sânge) în grad mare.

LEACUL: Toate aceste semne se mai pot găsi câteodată și la alte boale, cel mai sigur semn este însă bucățile de panglică date afară prin scaun. Pentru a ne feri de această boală, vom avea grije să nu întrebuițăm carne crudă mai ales când nu suntem siguri că vita ori porcul au fost pe deplin sănătoase. Vom mânca numai bucate bine curățite și pregătite, iar înainte de a ne așeza la masă, vom ține bunul obicei de a ne spăla mâinile cu apă și săpun.

Când ne simțim cu semnele arătate mai sus, ori vedem în scaun bucățele de panglică, mai bine ne adresăm doctorului, care ne va prescrie cura de lipsă. Înainte de întrebuițarea medicamentului viermifug, vom ține o zi dietă ușoară de lapte, iar a doua zi dimineața pe nemâncate vom lua doctoria, după care, la 2—3 ore ne vom folosi de un purgativ ca să ne curețe. Deșertările, scaunul este bine să-l prindem într'un vas cu apă ca să putem observa dacă panglica a eșit întregă cu cap cu tot. Se poate întâmpla ca să nu iasă întregă și în decurs de luni de zile să crească iar și să ne pricinuiască aceleași suferințe ca și mai înainte. În astfel de cazuri este bine ca totdeauna să ne arătăm la doctor spunându-i cele petrecute, ca el să ne prescrie apoi cura întregă, după cum se cere.

Dr. I. S.

spuzeli sau roșeață, se poate să aibă vre-o boală grea molipsitoare. Separați-l numai decât de ceilalți copii și chemați pe medic ca să-l vadă.

Pentru înlesnirea mamelor cu copii mici, Ministerul Sănătății a făcut în toată țara o sumedenie de dispensarii de copii și a deschis la toate spitalele consultații de copii. Mamelor! Duceți pe copiii voștri la aceste consultații!

Invățături agricole

de Ing. Agr. Iacob Rusu

Foaia Poporului a bătrânei noastre asociații „Astra”, se străduiește cu ajutorul rândurilor scrise, să trimită în fiecare gospodărie învățămintele cele mai folositoare, ale științelor agricole. Acest gând frumos, vom căuta să-l servim și suntem siguri că gospodarii care vor urmări cu băgare de seamă cele scrise, vor putea trage foloase mari, din lucruri mici.

Să dăm numai o pildă: Pământurile sunt de multe feluri: unele sunt văroase, altele sunt umede și acre. Pentru a le îngrășa, nu este același lucru dacă vom da un îngrășământ chimic, sau altul.

Ingrășământul numit „Cianamida”, în locul văros nu dă rezultat așa de bun, ca în locurile mai acre, deoarece el conține var și varul stinge acreala acelor terenuri, astfel încât semănăturile pot să crească mult mai bine.

Deasemenea, unii dușmani cum sunt: purecii de frunze, pot să fie distruși, dacă se folosesc zemuri potrivite cu săpun, și petrol, sau cu zemuri speciale numite Afidon, Libex Universal sau altele.

Trebue să atragem luarea aminte că, sfaturile care se dau, trebuiesc împlinite, întru totul și potrivit împrejurărilor, pentru ca să reușească pe deplin. De pildă, pentru ca să nu se tocească brăzdarul, dela plug, acesta trebue călit. Călirea însă se poate face să fie mai tare, sau să fie mai moale. Călirea tare face ca oțelul să se spargă ușor ca sticla, însă se tocește foarte greu. Dacă nu s'ar sparge ușor ar fi foarte bine, însă în pământ brăzdarul se isbește de pietricele sau bolovani, așa încât fășul ascuțit fiind subțire, se va știrbi pe toată lungimea, foarte

repede, astfel că brăzdarul ajunge de nefolositor.

Dacă însă, călirea se face cu soocțeală și anume, se încălzește până la culoarea cireșei și apoi se înmoaie încet în apă caldută, la început muchia groasă și apoi la urmă tăișul, se obține o călire potrivită, a oțelului, care nu se va știrbi, când întâlnește pietricelele și nici nu se va toci repede.

Cei care dau umare sfaturilor bune, încetul cu încetul vor băga de seamă că, acolo unde aveau înainte vreme pagube, astăzi încep a avea foloase. Bună starea lor va începe să înflorească și având în vedere că, bună starea tuturor gospodăriilor din țară, adunate la un loc, formează bună starea neamului nostru, și deci a Patriei noastre, este datoria fiecăruia să se străduiască să înainteze din ce în ce mai mult.

Ne va face o deosebită plăcere să răspundem prin Foaia Poporului, tuturor gospodărilor, care având vre-o nedumerire ne întreabă printr'o carte poștală, cum și ce să facă pentru a se lămuri și a ajunge la rezultatul dorit. În modul acesta credem că vom putea fi folositori în măsura cea mai mare și vom putea împărtăși cu luminile științei agricole, pe toți cei care simt setea de această lumină. Științele agricole, nu sunt făcute numai pentru oamenii cu învățături mari, ci sunt făcute mai ales pentru sătenii noștri, pe care Țara dorește să-i ajute în felul acesta, să-și sporească avuția în urma muncii trudite, de pe brazdă.

Așa fiind, vă rugăm iubiți cetitori, să nu stați la îndoială și dacă aveți de cerut vre-o lămurire, sau vre-un sfat, scrieți-ne îndată și noi vom căuta să vă răspundem cât mai neîntârziat.

Când se recoltează păioasele

de Ing. Agr. Gr. Scridon

Ne aflăm în toiul secerișului. Este munca cea mai frumoasă și cea mai dorită. Dela semănat la recoltat, agricultorul a trăit cu speranța.

Pentru ca munca și sudoarea agriculturului să fie mai bine răsplătită, trebue ca această muncă să fie făcută în timpul cel mai potrivit. Dacă țaranul nostru cosește prea târziu, în loc de un fân bun, obține niște ogrinji, sau un fân bătos și de calitate proastă. Deasemenea, dacă secerișul nu se face la timp, pierderile sunt deasemenea foarte mari.

Să vedem când trebuiesc tăiate păioasele. Grâul fiind păioasa cea mai de seamă, ne vom ocupa de el în primul rând.

La grâu, ca și la celelalte păioase, deosebim trei feluri de coacere: coacerea în lapte, coacerea galbenă sau pârga, coacerea completă și răscoptul.

Dacă în lapte nu este bine să se recolteze grâul, căci bobul se sbârcește și puterea de încolțire nu este așa de bună, iar paiele mucegăesc în snopi, tot așa nu este bine să se secere, când grâul este complet copt și mai ales când este răscopt.

Grâul copt deplin și în special cel răscopt, se scutură foarte mult, spicele se rup și cad pe jos risipindu-se iar în clăi șoarecii fac pagube mai mari.

Secerând grâul copt, se pierd multe boabe; la tăiatul cu secerea sau cu coasa, la adunatul în mănunchiuri și la legatul snopilor, la adunatul snopilor și făcutul clăilor, la încărcatul și descărcatul snopilor din car și la aruncatul lor pe platforma mașinii de treerat la băgători.

Cu aceste lucrări, în care purtăm snopii de colo până colo, se pierd la grâul secerat copt, între 10—15% din boabe. Pierderile sunt cu atât mai mari, cu cât grânele sunt din soiurile albe, care se scutură mai tare.

Nu trebue să așteptăm coacerea deplină, ci trebue să secerăm atunci când bobul a început să se întărească și nu poate fi turtit între degete, dar unghia pătrunde în el.

În acest timp, lanul este galben, cu paiele galbui. Grâul recoltat în pârgă, dă o făină de calitate mai bună, are o greutate hectolitrăică mai mare, cu

aproape 5 kgr. și pierderile la recoltat sunt foarte reduse, iar paiele sunt de calitate bună.

Prin urmare, la grâu nu trebue să așteptăm întărirea bobului prea tare și albirea paiului, când nodurile sunt întărite și sbârceite, iar paiele în loc să fie mlădioase se rup, având astfel pierderi foarte mari, ci trebue să se recolteze în pârgă.

Mai sus a fost vorba de grâul de toamnă.

Grâul de primăvară, trebue recoltat deasemenea în pârgă, cunoscând că el se scutură și mai tare, ca grâul de toamnă.

Secara de toamnă, ca și cea de primăvară, nu se poate recolta decât numai la coacere.

Orzul de toamnă și cel de primăvară, trebue secerat când spicele se încovoie și bobul se simte bine că e vartos, iar paiele sunt galbene curat. Nu trebue să se aștepte albirea spicelor, căci atunci se scutură, iar paiele se rup foarte tare.

Ovăsul, din cauză că se coace foarte neuniform, trebue secerat când cea mai mare parte din lan, este bine îngălbenită.

Ovăsul se scutură mai ușor și el se coace neregulat, având boabe coapte pe acelaș fir, lângă boabe verzi. Când este sămănat rar și are mulți frați, coacerea este și mai neregulată, astfel că poala lanului are multe boabe verzi.

Când ovăsul are majoritatea boabelor întărite și deci a dat în copt, el trebue secerat cât mai repede.

Recomandăm recoltatul în pârgă, pentru că mâna de lucru se repartizează mai bine și pe un timp mai lung, pe când secerând în plin copt, trebue să ne grăbim, având astfel pierderi mai multe și fiind forțați a angaja mai multă mână de lucru.

Citiți și abonați

„Foaia Poporului“

DE VÂNZARE un foliu pentru fierari, un plug și un șeitău la Beer Leopold, Turnișor Nr. casei 970.

Veterinarul satului

Boala vitelor cornute

INCUIEREA: Vitele suferă de incuiere în 2 forme: incuiere de bălegar și incuiere de ud. Vita bolnavă nu se poate înbălega și nu se poate uda. Boala se ivește din cauza mâncării, ori din răceală.

LEACUL: Când vita e bolnavă de incuiere de bălegar, îi turnăm pe gură, cu deasila, un pumn de sare amară, topită în apă. Se poate lecuși vita și așa că se introduce un clsitir în mațul gros, cu apă caldă și cu săpunele, în care se pune puțin ulei. — Incuierea de ud se lecuiește, frecând animalul pe foale. Ceaiul cu flori de romaniță turnat pe gură încă ajută.

La cai

BOALA MÂNZULUI: Mânzul poate suferi de colică, din pricina că e încuiat. Mai poate suferi și de diaree — îi merge foalele.

LEACUL: Când mânzul are colici, i-se dau 1—2 linguri de ulei de ricină, amestecat cu unt de lemn, sau i-se fac spălături, cu puțină apă caldă, în care se pune o lingură de glicerină. Când are diaree, se înfășură bine pe burtă cu un țol (pătură) și i-se toarnă pe gură, o linguriță de tinctură de opiu — care se găsește în farmacie — amestecată cu un pahar de ceal caldă.

Boala porcilor

MAZARICA: Porcul bolnav are în carne viermi de mărimea bobului de mazăre. Viermilor le place să stea, cu deosebire pe limbă, gât, inimă și pe burtă. De mazărică sufăr mai ales purceii tineri, până la o jumătate de an. Porcul bolnav se poate cunoaște pe aceea că are gâtul umflat, e răgușit și slăbește în partea dinapoi. Primejdia boalei stă în aceea, că omul care mănâncă carne cu mazărică încă se poate îmbolnăvi greu.

LEACUL: O lecuire a acestei boale este cu neputință. Chiar pentru aceea, să nu se lase porcii să umble și să râme prin toate gunoaiile. Porcul ținut și hrănit acasă nu poate să se îmbolnăvească de această boală.

La oi

CAPUȘA: Este un gândac mic. Trăește pe oile slabe. Stă înfipt în pielea lor și suge sângele. Oile slăbesc.

LEACUL: Spălăm oile cu leșie de tutun.

La galițe

DIAREEA atacă galițele când stau timp mai îndelungat în ploaie și în vânt, sau când mănâncă neregulat, hrană stricată sau mucedă, ori mănâncă numai hrană verde proaspătă, sau hrană dospită și beau apă rea.

LEACUL: Galițele bolnave se închid într'un loc cald. Penele lipite și murdare, din pricina scaunului neregulat, trebuiesc spălate cu apă caldă. Se hrănesc cu păsat fierț și în apa de băut se pune și puțină piatră vânătă.

Boala albinelor

NEPUTINȚA DE A SBURA, e o boală ce se poate cunoaște de pe aceea, că albinele nu zboară pe câmp, ci umblă îngrămădite pe coșniță, ori pe lângă urdiniș. Cauzele boalei pot să ife ori aripile sdrențuite, ori umplerea pântecelui.

LEACUL: Coșnițele trebuiesc ținute curat și în cea mai bună rânduială.

„Lucrătoare fără plată“ — așa se numește proaspăta broșură pe care d. Ion Popu-Câmpeanu, unul din prețioșii noștri colaboratori ai paginei economice, a scos-o în Tipografia Seminarului din Blaj. Interesanta și instructiva broșură a d-lui Ion Popu-Câmpeanu, scrisă pe înțelesul lumii dela sate, este tipărită sub îngrijirea Despărțământului „Astra“ din Blaj; în cuprinsul celor 20 pagini format de buzunar, iscusitul îndrumător în cele economice înfățișează sup forma unei povestiri, viața interesantă a albinelor și foloasele depe urma lor. O recomandăm cu toată căldura tuturor acelor cari îndrăgesc îndelnicirea creșterii albinelor. Prețul broșurei este de numai 20 lei deci în jurul prețului unui ou de găină.

Profesoara de gospodărie

Lucreția Dr. Ópreanu

Păstrarea cărnii

Se poate păstra carnea pe timp de vară dacă o ținem într'un vas plin cu iart sau cu smântână, având grija să punem deasupra o greutate pentru ca să fie complet acoperit. Carnea se poate păstra în felul acesta și 8 zile chiar. Când vrem s'o gălim, o spălăm și o ștergem bine.

Alt mijloc: O învelim într'o pânză înmuiată în oțet și astfel o punem la un loc răcoros.

Alt mijloc: Se acoperă cu praf mărunț de cărbune de lemn (mangal). Când voim s'o pregătim o spălăm bine în câteva ape.

Vitele bătrâne, sau cele rău hrănite, au totdeauna o carne tare. Pentru a o frăgezi, se procedează astfel:

După ce s'a fiert carnea și s'a curățit spuma, se toamnă (ca pentru 5 kgr. zeamă de carne) o lingură de spirt sau de oțet. Cea mai vânjoasă carne devine fragedă fără să capete miros de alcool.

Ca să nu rânzească slănină

După ce am ținut-o 15 zile în sare, o așezăm într'o ladă, punând o pală de fân uscat și apoi o bucată de slănină; tot așa până umplem lada. Ferim să nu se atingă o bucată de alta. Acoperim apoi lada cu fân, o așezăm într'un loc uscat și ferit de soareci.

Slănină nu va rânzezi și va păstra un gust bun.

Cunoașterea găinei fine

După tului lung și subțire crescut printre celelalte pene. Pielea e fină și puțin roză, acoperită cu vișoare albastre. Găinile care au mai mult de un an, nu au nici tului, nici vine albastre și pielea e de un alb mai puțin lustruit.

La Tapițeria ANTONIE BUȚIU, Str. Oanei 6
se execută și se găsesc fotolii, studiouri, dormeze din cele mai bune materiale. - Prețuri convenabile.

Sprrijinirea industriei țărănești

Am arătat într'unul din numerile trecute ale foii, că politica economică a guvernului trebuie să urmărească un program de industrializare agricolă țărănească, prin crearea de centre industriale sătești.

Un centru industrial sătesc, potrivit cu regiunea va cuprinde: moara țărănească, presa țărănească de ulei, topitoria de in și cânepă, melița, daracul, pîna, gaterul cu tâmplăria mecanică, războiul mecanic de țesut și împletit ciorapi, mașina de treer, tractorul cu uneltele mecanice agricole, astfel că sătenii să nu mai fie nevoiți ca lucrurile de primă trebuință să le caute la oraș.

Pentru înfăptuirea celor mai sus arătate s'a cerut Ministerului Economiei Naționale, să se acorde prin Banca Națională, credite pentru mica industrie agricolă țărănească și pe baza acestor credite, să se facă în cadrul acordurilor economice de stat, import de mașini și unelte necesare acestei mici industrii.

De la ministru subsecretar de Stat al industriei, comerțului, și minelor, a făcut cunoscut că este de acord cu propunerile sindicatului, cerând a se înainta un tablou cu mașinile ce trebuiesc importate.

Toți proprietarii de mici industrii agricole țărănești, în speical pe cei aflați în comune reședințe de plasă, sau în comune cu populație numeroasă și care voese să-și desvolte, sau să-și transforme întreprinderea, să depună la secțiile județene ale sindicatului, un tablou cu mașinile și uneltele de care au nevoie pentru înființarea centrului industrial sătesc. Totodată cei ce au nevoie de curele de transmisie, vor adresa cererile lor prin secțiile județene, ale sindicatului. Acolo unde nu au luat ființă secțiile județene, se vor adresa în scris direct sindicatului industriilor agricole țărănești, Bulevardul Brătianu Nr. 3, București.

Căutăm

Lăcătuși mecanici

„GRATIOSA” SIBIU, STR. RĂULUI Nr. 36.

Căutăm

Noul regim al pâinii

Cu începere dela 1 August, toate morile cu regim comercial sunt obligate să scoată din grâul de 75 kg. greutate hectolitică: 50% făină populară, 30% făină albă, și 20% țărățe. Din secara de 68 kg. greutate hectolitică se va scoate 70% făină integrală, restul de 30% fiind țărățe.

Măcinarea de orz, meiu și fasole de către morile cu regim comercial se va face numai cu aprobarea Subsecretariatului de Stat al aprovizionării armatei și populației civile.

Regimul de măcinare și procentul de extracție de făinuri pentru morile cu regim țărănesc va fi stabilit printr'o decizie ministerială specială.

Pe tot cuprinsul țării brutării vor fabrica două feluri de pâine din făina de grâu:

Pâine neagră, din făina populară de grâu, și pâine albă din făină albă de grâu.

Pe viitor greutatea pâinii va fi de 600 grame.

În localitățile în care este uzul să se facă pâini mari din cari se vând bucăți cu cântarul, se va putea încuviința acest mod de fabricație și vânzare de către prefecturile de județ.

Vânzarea pâinii negre și pâinii albe din făină de grâu se face numai contra bonuri de cartelă.

Brutăriile sunt obligate să fabrice o cantitate îndestulătoare de pâine neagră pentru mulțumirea tuturor cumpărătorilor cari prezintă bonuri de cartelă.

Cu începere dela 1 August 1943, se îngăduie fabricarea din făină albă a următoarelor produse: a) franzeluțe cu lapte sau alte specialități asemănătoare, în greutate de 200 grame bucata; b) chifle în greutate de 40 grame bucata; c) covrigi în greutate de 25 grame.

Vânzarea acestor produse este liberă în comerț și în toate localurile de consumație, la prețurile fixate de comisariatul general al prețurilor.

Pentru nevoile de făină de menaj se va distribui făină albă pe bonuri de cartelă.

Grisul se vinde fără cartelă.

*

Sunt semne că ne aflăm în fața unei bune recolte.

FOIȘOARĂ

Amintiri din Dadilov

— Pregătiri de imbarcare —

Verde de cicoare,
Ce s'aude oare?
Ropot de oștire,
Te scoate din fire,
Căci e pregătire
Mare în oștire:
Cu mantăi, vestoane,
Linguri și castroane,
Cisme potcovite,
Tunuri lustruite...

Ș'apoi verde iară
Le-a'mpărfit aseară:
Căni împachetate,
Căști de-a lui Pazvante,
Măști îmbăerate,
Gamele 'nfășate,
Hrană pentru iepe,
Buzunări cu cepe,
Trăiști de tot felul,
Ca 'n timpul lui Gelu

Verde de cicoare
De ce plângi tu oare?
— „Plâng căci în trăsură
Ce harababură:
Aparate fine,
Cabluri pe bobine,

Picheți telefoane,
Pari și fanioane,
Aruncate clae,
Și 'nvelite 'n pae.

In câmp la remiză,
Vântul bate-a criză
Trupa 'n două rânduri
Cai, furgoane, cârduri
Stau în așteptare,
Pentru inspectare;
Mai cu așteptatul,
Mai cu reparatul,
Mai cu șurubelul
Hop și colonelul!

Colonelul vine
Și 'ntr'un ceas, mai bine
Căpitanul „Trică”
Tremură de frică,
Dela mic la mare,
Zile de 'nchisoare.
Căci la inspectare,
Iepele 's murdare,
Pături ne-aranjate,
Șei necurățate.

Dar la fierărie,
Zarovă, gălăgie.
Doamne măi lile,
Oare ce să fie?
Șefii puși pe roate
Meșteri trei zeci-șapte
Puși pe eșaloane,
Toți bat din ciocane
Furgoane, verige,
Gata să'ncărlige,
Ș'un strigăt ră sare
„Treceți la'mbarcare!”

V. Stancu - Delabucești

Trăgând cu urechea...

Între doi pureci

Intr'un vagon de tren, în Clasa II. un domn gras și mai mult bătrân decât tinăr, moțăia de somn cu coatele răzămate de genunchi, cu pieptul răzămat pe burta-i rotundă iar cu capul lăsat în voia lui, să se clatine după cum se clătina trenul.

Pe gatu-i roșu și bărbierit poate din ziua aceea, își căuta în liniște nutremânt un purece, rotund și el și sătul. Își înfipse ciocul în pielea domnului, și sugea într'una, de gândeai că are de gând să sugă până se va umfla, ca o căpușe.

Jos pe „linoleul” sau „mușamaua” tocită de frecatul atâtor picioare, un alt purece scăpase de pe un călător slab și amărit, care poate era și bolnav, căci era tot încrunțat și se mânia pentru toată nimica. Lângă el era o femeie grasă și închelmată, care avea o bărbie cu trei etaje, iar gât nu mai avea aproape de loc, sau cel puțin nu se mai putea vedea de atâta grăsime.

Purecele mereu dădea târcoale prin jurul picioarelor doamnei.

Sări în dreapta, sări în stânga, dar săriturile îi erau mereu greșite. Intr'un târziu nimerește din întâmplare pe gheata domnului celuia care dormea, și din trei sărituri a fost pe sub pantalon până la încinsătură, apoi după puțină osteneală ajunse sub cămașe, și din alte trei sărituri ajunse tocmai între spete, unde îi este omului mai greu să ajungă cu mâna, mai cu seamă dacă e îmbrăcat cu haine strâmte sau cu palton gros.

Unificarea juridică

Contracte și sarcini

În partea ultimă din articolul din numărul trecut al gazetei, în care am vorbit despre cărțile funduare, am ocupat despre sarcini, arătând ce sunt ele și se înscriu în cărțile funduare.

Fiindcă sarcinile sau ipotecile și contractele strâns legate de cărțile funduare, ne vom ocupa de aceste două.

Ce sunt contractele

Credem că oricare din cetitori a auzit puțin despre contracte. Contractele sunt niște învoielii între două părți. Adică două persoane se învoiesc împreună să cumpere sau să vândă. Această învoială se numește *contract*. Pentru ca să existe contract, trebuie să fie totdeauna două persoane. Una care dă, și cealaltă care primește. Nimeni nu poate face contract cu însuși; trebuie totdeauna să fie o a doua persoană care să încheie o învoială.

Ce trebuie știut

Părțile care contractează trebuie să discute și să se înțeleagă la învoială asupra conținutului contractului, să stabilească ceea ce vinde și cumpără, să stabilească prețul și toate amănunțele referitoare la contract.

Contractele sunt de multe feluri. Aici vom vorbi numai despre acele contracte cari privesc mai aproape pe cetitori, de exemplu, contractele de vânzare, de schimb și de chirie. Acestea sunt contractele cari se întâlnesc mai des.

Contractul pentru ca să fie valabil, trebuie să îndeplinească mai multe condiții. Astfel într'un contract de vânzare-cumpărare trebuie să se vadă mai întâiu persoana vânzătorului și a cumpărătorului, obiectul contractului, adică ceace se vinde sau se cumpără, și prețul cu care se vinde și se cumpără, locul și unde se face contractul. Acestea sunt condițiile principale fără de care un contract nu este valabil.

Să fim cu băgare de seamă

Oricine vinde, trebuie să vândă un lucru care îi aparține, un lucru pe care să fie proprietar înscris în cartea funduară. Nimeni nu poate vinde un lucru pe care numai îl folosește și pe care n'are drept de proprietate.

La rândul său cumpărătorul pentru a fi adevărat proprietar, trebuie să-și întabuleze contractul, adică să-l transcrie în cartea funduară și numai după ce contractul e întabulat în cartea funduară e proprietar asupra locului cumpărat, și poate la rândul său să vândă acest loc altuia.

Sunt foarte multe cazuri când cineva cumpără, dar face numai contractul și nu-și întabulează dreptul de proprietate asupra lucrului cumpărat în cartea funduară. Acela nu va fi proprietar asupra imobilului cumpărat, și nu va putea vinde mai departe.

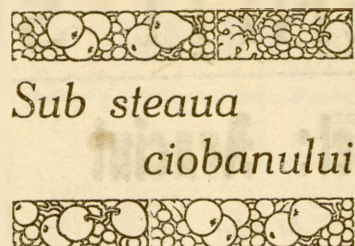
Despre ipotecă

Ce sunt ipotecile? Când am vorbit în numărul trecut al gazetei despre foaia de sarcini din cartea funduară, am amintit acolo că pe această foaie se înscriu sarcinile asupra averii cuiva, adică datoriile pe cari cineva le face și pe cari le garantează cu averea sa. Aceste sarcini nu sunt altceva decât ipotecile de care vorbim. Oricine a auzit spunându-se că „a luat împrumut pe ipotecă“. Aceasta înseamnă că a garantat restituirea împrumutului dela bancă, cu averea sa, iar când va achita datoria, sarcina asupra averii sale se șterge, în caz contrar, creditorul va avea drept să vândă averea ipotecată și să-și scoată banii.

Atunci când se cumpără avere, se va avea grijă, ca acea avere să fie liberă de sarcini, adică să nu fie cu datorii, fiindcă aceste datorii trec odată cu averea cumpărată asupra noului proprietar și va răspunde cu averea sa de datoriile, făcute de fostul proprietar.

Deci atunci când se cumpără avere se va avea grijă ca această avere să nu aibă sarcini, sau dacă are să se ceară dela vânzător ștergerea acestei datorii, ca averea atunci când se cumpără să fie liberă de orice sarcini.

(i. d.)

Sub steaua ciobanului

Pe izvor, pe izvoraș

Pe izvor, pe izvoraș
Chiuita un ciobănaș,
Pe cap cu o căciulă neagră
Și păștea o turmă ntreagă;
Sta cu bâta la ciopor
Și cânta, cânta cu dor:
„Săraci brazi încetinași
La ce foc vă legănați?
Cum să nu ne legănam,
Căci noi pustii rămânem:
La Sfânta Marie Mare
Pleacă oile la vale;
La Sfânta Marie Mică
Nu mai rămâne nimică,
Numai stâni fără stăpâni,
Izvoară fără ciopoaară
Și se duc și nu mai vin
Pân' la Sfântul Constantin...
Bate vântul prin brazii mari
Pleacă turme și ciobani;
Bate vântul brazi mărunți
Pleacă turmele din munți
Bate vântul șisele,
Pleacă și băcișele
Și rămân taate pustii
Ca toamna unele vii.
— Stână cini-te-a mătura?
— Ciocârliă cu coada.
— Și gunoiul cin' l-a scoate?
— Vânturile când vor bate.
— Dar apă cin' ți-o aduce?
— Toți omeșii când s'or duce“...

Stanciu Nicolae (Dogărel)

Com. Jina, Jud. Sibiu,

Nu gusta din cazanul care clocotește minciuna, căci riști să te arzi

— Uf! — oftă odată purecele. Mulțam lui Dumnezeu că am ajuns la căldură, la odihnă și la trai bun, nu e plăcut de loc acolo jos pe guma aceea rece cu miros urât, și mereu în primejdie de a fi călcat pe picioare de cineva...

Purecele cel de pe gât auzi, și se coborî și el, vârându-se pe sub gulerul domnului celui gras, și să-și întâlnească tovarășul, și să mai povestească, și să doară vremea trece mai iute în călătorie lungă, și să ai cu cine mai schimba o vorbă. De vre-o patru zile tăcuse, și îi era teamă că dacă va mai ținea mult călătoria aceea, își va uita limba.

— Noroc al nostru! — zise el noului venit, care numai își înfipse ciocul între spetele domnului, făcându-l să se oblească și să miște din umeri.

— Să ai noroc! — îi răspunse acela fără a-și scoate ciocul din piele.

— Da de unde vii atât de flămând, de par'că ai călătorit pe vârful vagonului sau chiar pe locomotivă? — mai întrebă cetățeanul cel vechiu.

— Lasă-mă în pace — răspunse noul venit. Am călătorit mai prost decât pe locomotivă. Inchipue-ți că de trei ceasuri am venit tot pe spatele pensionarului care șade pe fotoliul de dinaintea noastră, lângă doamna cea grasă, și aproape era să mor de foame, și să nemernicul acela — nervos cum e — tot mișca, și nu mă lăsa să mă așez nicăiri, ca să dejenez și eu ca lumea.

Cetățeanul cel vechiu începu să rădă. Apoi așezându-se între crețele cămășii, ca într'un fotoliu, își întinse labele pentru a se odihni, căci pe gât stătuse tot în puterea labelor, ca să nu se prăvălească sub braun.

Din puține vorbe cunoscă că tovarășul cel nou e vorbăreț, și vrând să mai prindă câte ceva înțelegere dela el, îl întrebă:

— Dar de unde ști că slabul acela e pensionar?

— Hei pruncule — zise nou venitul sugând din pielea somnoroșului ca și oamenii cu furtunul din bute. — Se vede că ești tânăr și neumblat. De câtă vreme ești?

— De vre-o două săptămâni — răspunse acela întinzându-și labele, căci era aproape sătul. — Doră nici n'am fost decât pe vre-o patru-cinci oameni. M'am născut într'o ladă cu haine murdare. De acolo am apucat pe o spălătoreasă, apoi pe o cocană. La un teatru mi-am schimbat stăpânul, care m'a lăsat într'o prăvălie, unde m'am cățărât de rochia altei cocoane, care m'a adus în tren, unde am găsit acest lăcaș, pe care nu-l voi părăsi curând, căci am comoditate ca un om căruia ceialaltă îi zic „domn“.

— De aceea nu cunoști oamenii de pe vorbă — zise noul venit — eu pot să spun despre oricare din acest tren, ce fel de ocupație are în lumea lui. Acela pe care am flămânzit e un ofițer pensionat, și doamna cea grasă e soția lui. Vorbeau numai de pensie, că e mică, și nu ajunge pe scumpetea asta. El merge într'un sanator, iar doamnei îi este frică că va muri, și va rămânea cu pensie și mai puțină, că n'au trăit împreună atâta vreme câtă prescriu legile lor.

Acela care șade înapoia noastră e un gazetar, căci vorbește despre toate lucrurile din lume ca și cum le-ar fi văzut. Ba se face că știe și ce se va întâmpla de aci înainte, spunând că are informații precise dela oameni cu greutate.

Doamna aceea care șade la stânga noastră nu e măritată, deși e destul de bătrână, căci tot hulește pe femeile tinere și măritate. Tovarășa ei e o sărăntoacă îngâmfată, căci se tot laudă cu hainele ce are, și spune că ea nu schimbă cu una sau cu alta. Cele din fața lor, una e soția unui medic, căci tot spune pe câți a scăpat bărbatul ei dela moarte; iar tovarășa ei de alături e soția unui avocat, căci vorbește tot de contracte și testamente făcute de bărbatul ei. In

a doua bancă înapoia noastră șade un muzicant și o teatralistă, căci vorbesc despre haine scumpe, despre petreceri și despre călătorii de plăcere. Față în față cu ei e un bogătan prost, care se tot laudă cu averea și cu câștigul ce are în fiecare lună, și un poet, care vorbește aiurea.

Alături de ei e un student slab, care tot critică rânduiala din lume, spunând că el ar face alta mai bună; iar lângă el e un bancher, care vorbește numai de valoarea banilor în alte țări.

Față în față cu ei e un notar comunal, care...

Domnul cel gras se trezi, se întinse odată bine, apoi apăsă spatele de spatele fotoliului, iar graiul celor doi pureci amuși.

Vraciu Auzilă

Tribunalul Sibiu Secția I-a

Extras

Asociația pensionarilor civili din județul Sibiu recunoscută ca persoană juridică prin sentința acestui tribunal Nr. 1189/1931, a ales în adunarea generală din ziua de 11 Iunie 1943 următorul comitet de conducere înscris în registrul persoanelor juridice:

Preșdinte Ioan Popa profesor
Vicepreșdinte I Dr. Wilhelm Goriz.
Vicepreșdinte II Dr. Gheorghe Măcelar.
Vicepreșdinte III Merhan Nicolae.
Secretar prim: Vasile Moșoiu.
Ajutor secretar: Eugen Koch.
Casier: Gross Heinrich.

Controlori: Kovacs Bela.
Jordan Nicolae
Waller Fridrich,

Cenzori: Petru Cațaveiu.

Membrii ordinari: Gheorghe Gherghel, Valer Milea, Ioan Popescu, Oprea Olariu, Gheorghe Spielhapter, Heinrich Neugheboren, Oswald Nemetz, Mihail Woner, Heinrich Schuller, Gheorgh Kolosvaria, Dionisie Kalman.
Membrii supleanți: Iacob Manoil, Vasile Nistor, Mihail Baccu, Gustav Schmidt, Ioan Hegedüs, toți pensionari, cetățeni români din Sibiu.

Prim grefier:
EMIL PASCU

VENIȚI SUB STEAGUL „ASTREI“

Un sat model: Araciul

Un sat model: Araciul

Zilele trecute, am oprit pe granița din apus, unde mi-am purtat pașii prin satul model Araci. Am coborât din gara Feldioara, de unde un drum bun serpuește spre răsărit și miază-zi și trece prin satul de straje Araci. Spre miază-zi o câmpie largă îți poartă privirile spre frumosul Brașov, iar spre miază-noapte, se înalță dealuri mari, mari cât dorul nostru pentru ținuturile de dincolo de sat și împânzite cu păduri verzi și dățătoare de nădejdi pentru vremuri mai bune. Spre miază-zi hotarul Araciului este brăzdat de Oltul românesc, azi, ajuns râu internațional. Apa lui curge greoiu, este împovărată de multe doruri și lacrimi. Valurile lui line, te fac să mergi cu ruri și lacrimi. Valurile lui line, te fac să mergi cu gândul în neguri de vremi, să meditezi și să-ți formezi încrederea hotărâtă în vremile ce va să vie. Satul este într-o regiune pitorească. Clădirile albe sunt curate întocmai ca și inima românilor din Araci, care, mai ieri era în inimă de Ardeal iar azi a ajuns la margine de țară. Satul este predominant de frumoasa clădire a școlii primare de Stat, zidită de un vrednic învățător, al cărui suflet s'a urcat în sferile cerești, iar trupul lui a îngrășat pământul blestemat al Rusiei. La ușa școlii străjuiește crucea rece, pe care stă scris numele învățătorului erou. Aproape de școală este o frumoasă casă culturală, unde în seri de iarnă, intelectualii satului pun pietrii de temelii în sufletul românesc al vrednicilor arăceni.

Un om de muncă

Peste drum de Casa culturală, se înalță un frumos și impunător monument ridicat în cinste eroilor din războiul trecut. Tot în apropiere de școală este Cooperativa și Banca populară înființate de un român vrednic dl D. Axente. Cooperativa are un capital social de 125000 lei, fonduri 425.000 lei, credit lei 500.000 lei, inventar de mărfuri 700.000 lei și un rulaj de 3.621.103 lei. Cooperativa a adus — în anul trecut — pentru locuitori 12 vagoane de cereale, unelte agricole necesare și alte lucruri folositoare. Dl D. Axente este inițiatorul și înfăptuitorul a 80% din cooperativele și băncile județului Brașov.

Am văzut și instituțiile anexe ale comunei: magazinul pompelor de incendiu, grajdurile comunale date model pe județ, grajduri cari, azi, valorează 4—5 milioane lei. Am vizitat și Postul de jandarmi, o clădire curată înconjurată de gard vopsit și cu o admirabilă grădină care, îți desfată ochiul și arată că acolo nu este numai o instituție de ordine prin disciplină ci exemplu pentru locuitorii satului.

În partea de răsărit a comunei, o clădire frumoasă,

Oameni cu suflet românesc

curată și înconjurată de grădini cu pomi roditori. În interior curățenie exemplară, fiecare obiect așezat cu mult gust, o mulțime de grafice, scrise și colorate cu multă pricepere, care arată întreaga viață economică, culturală și administrativă a frunții comune. Atât din interiorul cât și din exteriorul acestei primării radiază pentru sat un suflu de hărnicie, dreptate, cinste, inițiative și hotărâre pentru o muncă desinteresată pentru ridicarea satului. Primarul comunei — ni s'a spus — a fost dat ca exemplu pe județ, iar notarul comunei I. Grila, un tânăr inimos, plin de inițiativă și priceput, este stimat de locuitorii comunei și laudat de superiori. Am stat de vorbă cu preotul satului, un bătrân și venerabil om, precum și cu câțiva din frunții satului, toți sunt cu toată puterea ființei lor pentru ridicarea și întărirea satului care azi, a ajuns piatră de hotar, toți frunții lui sunt cu privirea și gândul spre cer și așteaptă dreptatea ce trebuie să vină și alte vremuri mai bune. Atunci Oltul nu va mai aduce lacrimi ci valuri de bucurie, care, vor îmbrățișa pe cei dela poalele Hășmașului cu harnicii arăceni.

Mărturisirea unui invalid

Neamul românesc a pornit la luptă sfântă și dreaptă, împotriva celor care veacuri de arândul au apăsas în grele amaruri viața, ce ne-a fost hărăzită de Dumnezeu să o trăim în acest colț de lume. Lupta se duce pe viață și moarte! Mândrețea steagului nostru și-a lărgit falfăirea până departe dincolo de apa Bugului, ajungând în pământul Crimeii, ținutul Cubanului, Doneț și Harcov, unde soldatul român arată mari minuni de vitejie. Cei cari vreau în ascuns pierzarea neamului românesc, ne adresează întrebarea, de ce luptăm?

Judecând pe toate fețele acestor întrebări, foarte ușor putem da răspunsul cel mai potrivit: Noi luptăm ca să omorim balaurul cu 7 capete, care a fost cea mai mare primejdie pentru neamul românesc. Noi luptăm ca să alungăm pentru totdeauna pe închinătorii deavolului, care ne pândeau clipă de clipă, pentru a zădărnici rostul nostru, să ne șteargă pentru totdeauna pecetea cea sfântă a naționalismului, moștenită dela moși strămoși.

Ce este naționalismul ne-a spus-o în anul 1818 pe Câmpia Libertății de lângă Blaj, marele Simion Bărnuțiu! „Ce este apa pentru pești, aerul pentru toate viețuitoarele, ce este lumina pentru vedere, soarele pentru creșterea plantelor, vorba pentru cugetare, — aceia este și naționalismul nostru românesc“.

Trăiască dreptatea românească!

Târnău, la 18 Iulie 1913.

Inv. de războiu Ursa Serafim, Târnău.

Chemare

Veniți sub steagul „Astrei“
Să ne clădim o soartă
Să ne unim prin muncă
Sub cel mai sfânt drapel.

Din fabrici, din uzine,
Din Tisa 'n largul mării,
Țărani, bătrâni și tineri,
Cu frunțile 'n sudori.

E vremea deșteptării,
Din somnul nepăsării,
Să ne-apărăm ogorul,
Comoară 'ntre comori.

Să ne unim prin muncă
Cum s'au unit părinții,
Ce ne-au păstrat credința
Și graiul din bătrâni.

Veniți sub steagul „Astrei“
Să ne 'nfrățim cu glia
Și să scăpăm de-apururi
De-atât amar și vai.

Și să strigăm cu toții
Trăiască România!
Trăiască Mareșalul!
Și Marele MHA!

V. stancu

Un dor al Arăcenilor

Am plecat din satul Araci, într-o dimineață cu soare puternic care își desmierda razele sale pe pământul bogat și frumos al Ardealului.

Am plecat satisfăcut, și înălțat sufletește de tot ce am putut vedea și constata în satul românesc Araci. Curățenia satului, hărnicia locuitorilor, dorința de progres, înțelegerea pentru tot ce poate ridica satul și neamul lor, credința puternică în evanghelia lui Dumnezeu și evanghelia neamului. M'au încredințat pe deplin că, atunci când va sosi ziua, arăcenii vor avea puterea să arunce piatra grea care apasă asupra lor și asupra noastră acolo unde Dumnezeu va orândui. Arăceni, fiți siguri că „Vom fi iarăși ce-am fost și mai mult decât atât...“
N. Baltes, inv.

Ca potmol...

(După terminarea Liturghiei la care cântă pe întâia oară sub conducerea învățătorului, creștinii s'au oprit multă vreme în fața bisericii, vorbind și însuflețire. Le străluceau ochii de bucurie și de lumire plină de mândrie și nu mai isprăveau cu dele pentru coriști și pentru conducătorul lor. întâiul cor mixt, din feciori și fete, dintre bărbați și neveste tinere. După ce s'a spart sfatul din bisericii oamenii au pornit fericiți către casă. Unii au fost hudicioară au ajuns să meargă dela o vreme m. Nicolae Roșu și Ion Opreș. Ei locuiau mai departe. Erau amândoi țărani la vârsta jumătate, aveau și copii mici, dar și feciori și fete mari. Au meșchiaoapă bună de cale tăcând, apoi Nicolae deschide vorba).

Nicolae Roșu: Ei bine, vecine, nu scoți o vorbă nici acum că suntem amândoi? Intre oare și altceva, tot satul a știut că tu ai fost potrivit la zidirea casei culturale și la înjghebarea corului. Dar, acum, că suntem numai amândoi, aș vrea să te întreb ce ai pe inimă? Nu ți-a plăcut cum a cântat corul în biserică?

Ion Opreș: Mi-a plăcut, n'am ce zice! Bate Dumnezeu dacă aș minți. Credeai că ești pe lume. Poate ingerii în cer să cânte așa!

Nicolae Roșu: Da, am avut o Liturghie frumoasă. Și diacul a rămas cu gura căscată și ochii tot la cor cât a ținut slujba. Deși el a fost mai mare potrivit al corului. Poate se teme că nu mai dă părintele partea lui de prescuri, dacă nu e el în biserică! Dar părintele i-a dat ca și până acum. Tu, însă, drept să spun, n'am înțeles nici odată. Tu ce ai lucrat și ai învățat atâta împotriva corului?

Ion Opreș: Nu-mi place mie să se strice tina veche! Cu diac și cântăreți în strană ne-am obișnuit! Cum să-l scoți din slujbă pe-un om bătrân și diacul nost? Și neam de neamul lui au fost totdeauna în strană. Mi-e și o leacă de rubedenie, după câtă vreme.

Nicolae Roșu: Dar părintele i-a spus și oamenilor că nu-i vorbă să-l scoată din slujbă, să-i iee pământul ce-l are în folosință. Utrenia și cernia tot el o cântă, ca și la înmormântări și cununări.

Ion Opreș: O să mai vedem, că dela vorbă pe lume e faptă, e totdeauna o depărtare. Dar pe lângă asta am avut multă ceartă cu feciorul și cu fata. Când vea trebuință de ei, aveai de unde-i lua. Unde-s muere? La probe de cor! Așa săptămâni și luni de rândul. Ba și când veneau seara osteniți dela lucru după cină, în loc să se culce, — ei la cor! Să se culce până târziu, să nu mai fie buni de nimic în ziua mătoare!

Nicolae Roșu: De, cred că din pricina asta n'ai avut să te plângi în ziua următoare! Știu de fata mea: era mereu veselă, și abea apuca să se culce seara să meargă la probe. Dar, spune, acum nu ți-ai făcut rău ca fata și flăcăul să nu fi fost în cor? Anuța are un glas minunat.

Ion Opreș: Mi-ar fi părut, nu zic! A fost o slujbă minunată. Parcă niciodată nu mi s'a înălțat sufletul la Dumnezeu ca azi!

Nicolae Roșu: Așa spun toți creștinii. Ei spuneau mereu domnii cei dela „Astra“ când ne demnau să facă satul cor. Și tu ști de câteori te pus și cu ei în poară! Dacă nu aveam Casa Culturală unde s'ar fi ținut probele de cor? Căci ea e la înmână, chiar în mijlocul satului, nu la o margine de școală, căci nu aveam la clădirea ei loc în vatra satului. Și tu totuși ai cântat și la clădirea Casei Culturale!

Ion Opreș: Vezi că mă gândeam la cheltonii că domnii aceia dela „Astra“ dau sfaturi nu și la de cheltonială... Da, acum tot îmi pare că poveștile lor sunt folositoare, când mă gândesc la slujba de azi.

Ion Opreș: Dau și ei ce au. Pentru cor ei dat tipăriturile acele de pe cari cântă corul.

Agricultorii în fața noii recolte

Timpul prielnic din anul acesta a făcut să avem recoltă bună. Firește trebuie amintite și străduțurile depuse de agricultori dar în linii generale, la o recoltă bună atârână de ploile căzute la timp.

În ce privește prețurile produselor agricole nu s-a făcut decât un pas: s'a fixat prețul grâului. Acesta în regiunile unde s'a realizat un spor de producție și ar fi acoperit cheltuielile de producție și ar fi puțința unui mic câștig, dacă s'ar fi putut scădea prețurile muncilor agricole.

Muncile agricole s'au scumpit mult față de anul trecut ca și transporturile produselor agricole.

La exploatarea de pe marea proprietate, seceratul se face de obicei, cu mașina. Anul acesta grâul ca și păioase au fost culcate la pământ de ploi și de vânt și nu mai pot fi secerate cu mașina.

Pentru seceratul cu mâna a unui hectar de păioase se plătește între 5000—6000 lei ceea ce este un preț de mult.

Neajunsul în care se sbat agricultorii e lipsa de bani pentru plata muncilor agricole.

Orzul a fost recoltat și stă în magazii. Agricultorii nu pot vinde pentru că prețul nu s'a stabilit și tocmai din cauza asta nu cumpără nimeni. Nu se știe dacă se va fixa preț și la alte produse agricole sau dacă ele vor fi lăsate la libera târguială.

Fabricele de bere, cari consumă orz și cari ar

dori să sporească producția pentru a acoperi toate cererile, nu pot cumpăra direct, dela producători.

Cerealiștii nu cumpără pentru că nu se știe care va fi regimul de cumpărare pentru orz, ovăz, mazăre, fasole, etc.

Ar fi de dorit ca și această importantă chestiune să fie urgent rezolvată.

Impunerea mașinilor de treerat

Impunerea mașinilor de treerat pe anul 1943/44, se va face ținându-se seama de capacitatea de producție a batozei exprimată în cai putere și ținându-se seama de următoarele categorii:

1. Pentru mașinile de treerat ce bat într'un singur loc: Batoze dela 2—4 H.P. 10.000 lei venit anual. Batoze dela 4—10 H.P. 15.000 lei venit anual. Batoze dela 10 H.P. în sus, 20.000 lei venit anual.

2. Pentru mașinile de treerat mobile (cari se poartă prin comună): Batoze dela 2—4 H.P. 10.000 lei venit anual. Batoze dela 4—10 H.P. 20.000 lei venit anual. Batoze dela 10 H.P. în sus, 30.000 lei venit anual.

3. Pentru mașinile care au o vechime mai mică de 5 ani, veniturile stabilite la punctele 1 și 2, vor fi dublate pe exercițiul curent, având în vedere că pentru acestea nu se fac cheltuieli pre mari cu reparațiile și dau o capacitate mai mare la treerat.

Arăturile de vară

Arăturile de vară — mai adânci sau mai puțin adânci, după puterea omului și a vitelor — grăpate îndată și apoi scărmanate cu ea de câte ori fac uruiană sau scoarță — arăturile de vară înlesnesc rădăcinile și schimbările din pământ, sporesc hrana culturii viitoare și ajută la înmulțirea rădăcinilor, și seceră uruienile să răsară pentru ca să le distrugem.

Arăturile de vară, făcute după recoltarea culturilor de vară, se numesc arături de desmiriștire. În marcarea miriștilor trebuie făcută îndată după recoltare. Bine ar fi să fie făcută chiar în ziua când fiecare loc a fost secerat. În orice caz să nu treacă mai

mult de 2—3 zile. Indată după secerat, pământul este reavăn și fraged, plugul taie brazda ușor, o întoarce bine și o mărunțește. Plugarul trebuie să plece la seceră cu plugul în căruță. În urma secerii sau secerării, trebuie să meargă plugul. Dacă rămân clăile pe loc, până la treerat, să arăm printre clăi.

Aceste reguli trebuie să le cunoască orice plugar și să le respecte.

Nu trebuie să așteptăm controlul agentului agricol comunal. Arăturile de vară — desmiriștiri sau ogoare — asigură recolta viitoare și orice plugar trebuie să le facă.

200, dl Bolca Moise Tăuți 200, dl Bolca Enea Tăuți 200, dl Bolca Teodor Tăuți 200, dl Haneș Gheorghe Tăuți 200, dl Mihu Zaharie Purcărești 200, dl Ghișă Ioan f. Plut. Răchita 400, dl Vlad Avram Lanerăm L200, dl Stănilă Ioan Sibiel 400, dl Dr. Baciuc Dominic Piatra-Neamț 400.

Un nou izvor de venit

IEPURI „ANGORA“. Dintre rasele de iepuri cei mai prețuiți sunt cei din rasa așa zisă „Angora“, deoarece părul acestora poate înlocui, cu mult folos, lâna, care mai ales în timpuri de războiu, ca cele de azi, se găsește foarte greu. Iepurii „Angora“ sunt mai pretențioși la îngrijire, ca cei de altă rasă. Tunderea lor se face de patru ori pe an, din 3 în 3 luni, când părul are o lungime de cel puțin un deget (10 centimetri). Având în vedere că un iepure dă dela 30—400 grame de păr care poate fi prelucrat cu ușurință de femei, s'a putut ajunge la convingerea că această rasă se învrednicește a se bucura de o cât mai răspândită creștere. În comuna Apoldul de sus, s'a făcut un început făgăduitor. Am dori, ca el să fie urmat și în alte comune.

Dakrysol

Cel mai bun mijloc contra Căderii părului și mătrefei. — De vânzare la toate farmaciile și drogueriile.

Laborator chimic Farm.
Mr. G. Hietsch
Sibiu

Informațiuni economice

INGRAȘAREA RATELOR, se va face ținând seama ca acestea să nu fie mai tinere de 2 ani. Ingrașarea se face în 21 zile, cu cartofi, uruială de porumb, tărățe de grâu, zer de lapte, mălai, orz uruit și sfeclă (napi). Toate aceste alimente se dau sub formă de terci. Ratele vor fi ținute în coteț, pentru a nu umbla prea mult.

REZERVELE DE NUTREȚURI pentru iarnă trebuie să preocupe în mod serios pe agricultorii noștri. Anul acesta a fost un an îmbelșugat de nutrețuri. Neputând ști ce fel de iarnă vom avea, e bine să ne îngrijim din vreme să avem rezerve de nutreț. Trebuie să ținem socoteală că prețul produselor agricole nu se poate urca prea mult și că totdeauna creșterea vitelor (mari, porci, păsări, iepuri de casă, etc.) ne va aduce mai mult câștig decât vânzarea recoltelor. Deci, folosiți, dragi cetitori, orice colț din șoproane, șuri și gospodărie, pentru adăpostirea nutrețurilor.

SEMÂNATUL PORUMBULUI pentru nutreț se va face cu mașina în rânduri la distanța de 15—20 cm. dându-se la ha 100—150 kgr. de sămânță. În lipsa mașinei se va semăna cu mâna, dar se va mări cantitatea la ha până la 180 kgr.

BULETINUL DE INFORMAȚII al Institutului de Cercetări piscicole al României, de pe lângă Ministerul Agriculturii și Domeniilor, desbete în Nr. 5 din luna Maiu, o serie de probleme, ce stau în strânsă legătură cu o cât mai rațională creștere și conservare a peștelui. Materialul cuprins în „Buletinul de Informații“, este în același timp și un prețios îndreptar pentru toți aceia cari doresc să îmbrățișeze ramura pescuitului, cu dorința de a desăvârși atât prin îmbunătățirea producției, cât și pentru buna valorificare.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor aduce la cunoștința agricultorilor că depozitele Societății Distribuția de petrol din toată țara sunt deschise Duminicile și sărbătorile legale, în vederea aprovizionării agricultorilor și proprietarilor de mașini de treerat, secerat, tractoare, etc., cu cantitățile de benzină și uleiuri necesare.

În Danemarca anul acesta câmpurile de sfeclă, morcovi, etc. au avut mult de suferit de pe urma insectelor vătămătoare. Pentru prima oară s'a trecut aci la combaterea acestor insecte cu ajutorul furnicilor. S'au prins cantități considerabile de furnici din pădurile de brazi și s'au așezat în câmpurile cu morcovi, sfeclă, etc. Această metodă s'a valorificat ca foarte practică și ducătoare la soc. Furnicile se năpustesc asupra larvelor insectelor vătămătoare, pe care le mănâncă. Datorită furnicilor, plantele se refac vă-

Incercuește svonul cu nepăsarea ta, și sugrumă-l cu neîncrederea

S'a deschis

complet renovat și modern aranjat Restaurantul

Grădina Teatrului

Sibiu, Str. Hartenek (lângă Teatru Municipal)

Servește în permanență cele mai gustoase mâncări calde și reci **mititei regali și grătar special** aranjează mese pentru banchete. Vinuri naturale. Bere specială.

Cântă în fiecare seară muzică de rangul întâiu!

Restaurator **Hans Schuster**

Poșta abonamentelor

Au binevoi a ne ușura din sarcinile materiale, prin plata la timp a abonamentului, următorii cetățeni ai noștri:

Preot Hea Nic. Topârcea 400 Lei, dl Dr. Bologa Vasile fost dir. de liceu Sibiu 400, dl Comșa Sebastian București 500, dl Bornemisa Selvet Almașaliște 400, dl Prof. Drăghici Petre Sibiu 400, dl Pădureanu Petru Petroșani 500, dl Pintoc Ioan Hărman 400, dl Vasias Ioan Hărman 200, dl Toma Gheorghe Hărman 200, dl Colțu Gheorghe Hărman 200, dl Terbea Nicolae Ruja 200, Cercul Cultural S.A. Petroșani 340, dl Oprîș Dumitru Ucea de jos 400, dl Dr. Mureșan Emil Turda 200, dl Hanea Ioan Sadu 400, dl Vrabie Stefan (Dicu) Ucea de jos 400, dl Limbean Danil (Iui Ioan) Sebeș-Alba 200, dl Nemeș Teodor Războieni Cetate 400, Cercul Cultural al „Astrei“ Laz 400, dl Prof. Dr. Cioran Sabin Brașov 400, Preot Giureoane Solomon Săliște-Hunedoara 400, dl Bucureșteanu Victor Sălciua de jos 200, dl Luca Mergea Pătaș 400, dl Neamțu Ioan inv. pens. Mociu 400, dl Berciu I. Alba-Iulia 400, Muzeul Regional Alba-Iulia 400, dl Iacob Timoftei Șugag 400, dl Pasere Mihail Gârliște 400, Preot Bucur Dionisie Crihalma 200, dl Cruțu Dionisie Crihalma 200, dl Pleșa Matei Fântâna 200, dl Ciulei Matei Fântâna 200, dl Stanciu Dumitru Fântâna 200, dl Pleșa D. Ioan Fântâna 200, dl Macrea Gheorghe Fântâna 200, dl Șerban Ioan Fântâna 200, dl Toma Ioan Crihalma 200, Preot Botioc Gheorghe Ceica 400, dl Teodorescu Ioan Strungari 200, dl Viespe Alexandru dir. școlar Tăuți

INFORMAȚIUNI

ABONAMENTE:

Pe un an	— — — — —	Lei 400.—
Pe o jumătate de an	— — — — —	" 200.—
Instituții și autorități	— — — — —	" 2000.—
Abonament de sprijin	— — — — —	" 5000.—

PREȚUL UNUI NUMĂR — — — LEI 10.—

Pentru colaboratori. O parte din colaboratorii noștri obișnuiesc să ne trimită „modele” după corespondența pe care o trimit și altor ziare și în special ziarelor de capitală. Este aceasta o practică pe care nu o putem admite, deoarece într-o foaie populară nu poți să întrebuințezi același limbaj care se folosește de ziarele mari. Dorind ca scrisul în „Foaia Poporului” să fie cât mai pe înțelesul lumii căreia ne adresăm, rugăm pe colaboratori să ne trimită numai material lucrat anume pentru noi, ca astfel scrisul și colaborarea lor să fie cât mai folositoare școlii pe care îl urmărim. Ne plac mult cronicile cu știri felurite și fapte de vrednicie românească, săvârșite în satele noastre, prezentate sub forma unor încreștări cât mai scurte, cu puțință. Să nădăjduim, că de data aceasta ne-am înțeles!

La Vălenii de Munte, de pe Valea Prahovei, s'a deschis, într-una din zilele trecute, așa zisa Universitate Populară, înființată cu 35 ani în urmă de mult regretatul profesor și mare istoric român, Nicolae Iorga. In ultimii doi ani, Universitatea Populară dela Vălenii de Munte s'a deschis indoliată, căci acela care timp de 35 ani i-a dat viață n'a mai putut fi de față, ca să și rostescă îndătinatelor sale lecții de patriotism sănătos, atât de cu neșaf ascultate de lumea de intelectuali ce se strângea acolo în fiecare an. Aceia cari au prețuit binefacerile Universității Populare dela Vălenii de Munte au hotărât să nu lase a se stinge această binefăcătoare flacără a culturii și naționalismului românesc. Este încă o dovadă în plus, prin care cărturărirea țării își mărturiseste prețuirea sa față de înaintemergătorul, Nicolae Iorga.

Grâul nu poate fi vândut mai ieftin. Printre o proaspătă decizie, Conducătorul Statului oprește pe producători să vândă grâul sub prețul de 260.000 lei vagonul. Deasemenea oprește pe cumpărător să plătească grâul sub acest preț. Cei cari se vor abate, vor fi aspru pedepsiți.

Tifos în Spania. După cum se anunță, în mai multe regiuni din Spania s'a încuibat boala de tifos, care a semănat multă îngrijorare, printre populație. Se spune că într-o regiune Santa Clara și Ariente s'au produs numai în 24 ore peste 400 cazuri de molișire. Pricina boalei se crede a fi în apa de băut.

Mai multe condamnări la moarte s'au produs în săptămâna trecută, în Bulgaria unde bandele de răifăcători nu se astâmpără încă, cu toate măsurile luate de autorități.

Luptele din Sicilia continuă cu aceeași înverșunare, în regiunea orașului Palermo și în Câmpia Cataniei, din nordul insulei, unde anglo-americanii fac mari sforțări pentru a grăbi cât mai mult terminarea luptei din această insulă. Trupele germane și italiene se apără cu mușcă înverșunare, provocând simțitoare pierderi atacatorilor.

SPECTACOLE

CORSO prezintă în premieră marea dramă socială **GELOZIE** cu Leny Marenbach, Ferdinand Marian, Georg Alexander, Lucie Englisch. Cel mai nou jurnal.

ATENȚIUNE! Din cauză de deces, se vând până la 15 Septembrie, 400-500 oi de târlă, pentru prăsilă de cea mai aleasă rasă „TURCANĂ”.

Doritorii a se adresa la

Succesorii Gh. Bica

Comuna Veivodenii Mari, jud. Făgăraș

— ULTIMELE ȘTIRI —

Situația pe câmpurile de luptă

— Peste 6 milioane de ostași stau față în față —

După conținutul ultimelor telegrame, situația pe câmpurile de luptă s'ar prezenta cam astfel: luptele din Sicilia, sunt mai mult o încercare pe care aliații o fac pentru a pune cât mai sigur piciorul pe continent. Pe frontul Siciliei stau față în față — așa spun comunicatele — cam douăzeci de divizii dintre cari 12 ale anglo-americanilor și 8 ale Axei.

Pe frontul rusesc

Pe acest front lupta se dă între forțe nebănuite de mari: aproape 6 milioane de oameni se înfruntă unul pe altul. Germanii au așezat pe frontul răsăritean nu mai puțin de 280 de divizii de tot felul. Acestor divizii ale puterilor Axei, Rușii le înfruntă și ei forțe tot pe atât de egale, ba chiar mai numeroase, cu care au făcut, în ultima săptămână, serioase încercări de a sparge frontul, pe mai multe locuri.

O încercare mai îndârjită s'a făcut în regiunea orașului Orel, ude Rușii, sub comanda mareșalului Timošenko, au pornit la ofensivă, cu hotărârea: „Acum ori niciodată!”

Lovindu-se de o îndârjită apărare a Germanilor trupele rusești au suferit simțitoare pierderi — după cum anunță comunicatele de războiu ale cartierului german. Bolșevicii au aruncat în luptă regimente nume-

roase de care blindate, provăzute cu material mai bun, printre cari și numeroase mașini aruncate de flacări. Lupta de pe pământ este ajutată de celor două mari puteri, care stau față în față.

Telegramele anunță că lupta îndârjită de pe frontul răsăritean nu mai are nici o clipă de răgaz.

O luptă, tot atât de năstrușnică, se află în lăncuire pe frontul Doneșului și în regiunea orașului Leningrad.

Ce se petrece lângă Gibraltar

După unele telegrame sosite din Gibraltar (sudul Spaniei), acolo încă se fac mari și serioase gătiri și dintr-o parte și din alta, pentru, a da războiului o întindere cât mai apocaliptică. Un convoi de vase de transport, vase de comerț și vase spitale se află gata de plecarea spre Oceanul Atlantic. 20 vase încărcate cu avioane, deasemenea erau în ziua de Marți 20 Iulie a. c., pentru a pleca spre curi necunoscute încă.

După cum se vede, deocamdată nu se poate bi de mult așteptata pace, după care însetoșează de mult biata omenire.

Bombardarea unor orașe germane

Orașul Hamburg, din Germania, a fost grav bombardat de către aviația engleză. Telegrammele germane anunță că pe urma acestui năpraznic bombardament, au fost dărâmate, până în temelii, mai multe spitale, biserici și locuințe din cartierele muncitorești.

Cel mai puternic bombardament englez asupra acestui oraș german s'a produs în noaptea de 24—25 Iulie a. c.

Vechea biserică Sfântul Nicolae a fost incendiată iar altă biserică, care poartă hramul Sfântul Gheorghe, a fost distrusă.

Luptă între vasele germane și engleze

În Canalul Mânecii, din Oceanul Atlantic, care desparte fronturile de luptă din Apus, s'a produs la

Sfoară pentru legat, pentru tapițeri, din hârtie.

Chingi pentru rulouri, pentru tapițeri

Pânză din hârtie pentru pachete și tapițeri

la firma

Carol Stürner-Moștenitorii

Sibiu, Str. Turnului Nr. 22—24

Telefon Nr. 317.

Lucrători

necalificați, se angajează la

PRIMA FABRICĂ ROMÂNĂ

DE CREIOANE, S. A.

SIBIU,

Str. Râului Nr. 36.

„Avântul Românesc”

Propri.: Ilie Dăncilă

Primul magazin românesc

de sticlărie și portelanuri

S'a deschis în

Sibiu

Str. Faurului Nr. 7

Au sosit!

Mașini de cusut

„Torpedo”

livrează cu prețuri convenabile

Departamentul Masinilor

al Reuniunii agricole săsești din Transilvania

Sibiu, Str. Sării Nr. 22 Telefon 100

Se primesc 1-2 culegători

la

Tipografia „ASTRA” Sibiu, Str. Avram Iancu Nr.

La firma

ALEXE EȘIANU

Sibiu, Str. Mitropoliei Nr. 5

găsiți în permanență cu prețuri convenabile:

Balonseide pt. dame și domni

Capoate - Bluze - etc.